

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.5 License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/> or send a letter to Creative Commons, 543 Howard Street, 5th Floor, San Francisco, California, 94105, USA.

Adam Sádovský, 2004 (cc)

BULLET TIME

Skupinka jezdců zatlačila bojující přímo do středu vřavy. Protivníci se po sobě vrhali tělo na tělo a bok po boku. Meče trčící vzhůru se občas ponořovaly do živoucí masy a klestily si cestu lemovanou krví. Výkřiky a tupé údery se mísily s úpěním. Pach krve překonal jen ostrý zápach vnitřností.

Sprška šípů teď bez rozdílu zasypala všechny. Řady prořídly. Spousta těl padla bezvládně do rudě zbarveného bahna. Někdo se ještě z posledních zbytků sil snažil vstát, ale byl brzy ušlapán stádem lidí ve vražedném vytržení. Štíty už dlouho nebyly použitelné a zbraně se setkaly jen málokdy. Zpocená těla pod kroužkovými zbroji však dál bez přestávky uštěďovala další a další rány. Bojovníci stále bodali a sekali, dokud sami nepadli ranou někoho z davu.

Setkaly se dva meče a v doprovodu kovového břinknutu vykřesaly několik jisker.

Teď stop.

Jiskry neuhasly. Hroudy hlíny nedopadly na zem. Výkřiky vysely ve vzduchu stejně jako cákance krve proudící z otevřené tepny. Umírající zůstávají naživu a živí strnuli v hrůzostrašných polohách zvěstující smrt či bolest.

Zrovna třeba tamten černovlasý mladík. Nemůže mu být více jak dvacet let, ale přesto je to dost dlouhá doba, pokud člověk nepozná nic jiného než válku. Vlasy má spleené krví a obličej pokrytý potem a bahnem. Jeho meč neúprosně mří na protivníkův obličej. K dovršení úderu mu zbývá jen několik pídí.

Oběť se dívá na ono zkrvavené ostří. Ale ne vystrašeně. Docela klidně. Jakoby navázala s mečem oboustrannou konverzaci. Jako by ten meč říkal: „Promiň, ale letím zrovna tím směrem, kde máš hlavu. Nemůžu uhnout. To co se stane je nevyhnutelné. Tak to prostě chodí.“ Ale přesto se ho oběť snaží uprosit, aby se rozplynul, aby mu ponechal jeho život.

Vše co ten muž vnímá je pouze blížící se meč. Bojovník který ho drží, jakoby vůbec neexistoval. Kdyby se byl na něj ale podíval, zjistil by, že mladík mu hledí přímo do očí. Jeho výraz prosí o odpuštění. Ani jednomu z nich se přání nesplní.

O kus dál už rána dosáhla cíle. Obrovská válečná sekyra snadno prošla kroužkovým brněním a teď se zakousávala do živého masa. Rána byla tak silná, že muž ztratil rovnováhu

a rukama se snažil chytit balanc. V obličejí se mu zračil údiv, ale ne bolest. Jeho mozek ještě netušil co se děje níž v místech, jejichž poškození bude příčinou jeho smrti.

Muž, který stojí na dva kroky vlevo, je zase probodnutý mečem. Jeho majitel už je v tuto chvíli mrtvý, ale meč stále koná svou práci. Prošel skrz a neporušil žádný důležitý orgán. Stal se tak součástí živého těla. Ve chvíli kdy potřhal žíly a tepny se stal jedinou překážkou zabraňující krvácení. Bude ještě dlouho prodlužovat bolest své oběti.

Mimochodem, je to velmi cenný meč s dlouhou historií. Seznamte se: Tři libry těžký. Jeden a půl sáhu dlouhý. Sužující se čepel a široká záštita přilnutá k ostří svědčící o vikingském původu. Posledním majitelem byl syn vévody Viléma, který ho koupil jako odměnu za první místo v šermířském klání. Předchozí vlastník se v mečích moc nevyznal, takže cena nabyla nijak vysoká. Sám ho vyhrál v kartách nad dobrodruhem a žoldákem, který zbytek svého života propíjel. Netušil, že tahle zbraň v ruce onoho ožraly rozhodla několik velkých bitev a ukončila život krále Eduarda Božího zvaného Tyran. Tenkrát mladý hrdina dostal meč za své služby od rodu Wilhelmů. Té chvíli předcházelo několik obměn majitelů v řadách přímých dědiců. Meč vyrobil docela neznámý vikingský kovář před 350 lety z tenkrát ještě hojně používané damaškové oceli. Ozdobil jej pouze několika rytinami a vypustil do světa.

Nyní skončil meč zde. V bitvě, ve které padne mnoho tisíc mužů a která ukončí válku. Ale jen na třicet let. Po této době se poražená strana vrhne do válečné vášně opět. Padne mnoho desítek tisíc mužů a území, které neustále mění občanství se opět přesune na opačnou stranu hranice.

Můžeme pokračovat.